

Har Ejendet forladt Husbondens Tjeneste og har Ophold i et andet Præstegjæld, anvendes de almindelige Regler om Sagers Paa- klage ved Politiretten.

§ 67.

Den, der har nogen Besværing eller Anke at føre, skal skriftligen eller mundtligen andrage Sagen for Forligelsescommissionen og angive Gjenstanden for sin Klage. Forligelsescom- missionen har derefter at beramme et Møde til en vis passende Tid snarest muligt, og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som be- sørger den ved de sædvanlige Stævningmænd forkyndt for Modparten, saaledes at han er- holder i det Mindste to Dages Varfel til det ansatte Møde.

§ 68.

Ved Sagens Foretagelse for Forligelses- commissionen bør denne søge at tilveiebringe Forlig imellem Parterne. Opnaaes saadant Forlig, bliver det at tilføre Protokollen og at underskrive af begge Parter. Forligelsescom- missionen har derefter at give enhver af Par- terne, der ønsker det, en Udskrift af samme. Et saadant Forlig kan ligesom en endelig Dom fuldbyrdes ved Execution.

Opnaaes derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den for- gjæves forsøgte Mægling at tilføre Protokollen, og derom en Attest at meddele Vedkommende, hvorefter Sagen kan forfølges ved Retten.

§ 69.

Parterne have i Almindelighed at møde personligen. Den, der uden lovligt Forsald undslader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dømmes til at betale Sagens Om- kostninger og i Mulkt for unødigt Trætte fra 1 til 5 Rd., uden Hensyn til det Udfald, Sa- gen iøvrigt maatte erholde.

§ 70.

Naar Klageren møder, og Indklagede ude- bliver, meddeles der forsinævnte en Attest om den fra hans Side iværksatte Paa- klage, og Sagen kan da af ham strax forfølges ved Ret- ten, hvorhos Indklagede, hvis han ikke kan

oplyse lovlig Marsfag til Udeblivelsen, bliver at ansee efter Bestemmelsen i § 69.

§ 71.

Saalænge Forlig i de her omhandlede Sa- ger ikke er prøvet hos Forligelsescommissionen, eller Klageren i alt Fald ikke har iagttaget, hvad der paaligger ham, for at faae Mægling foretagen, kan Sagen ikke antages til Behandling og Paa- kjendelse ved Retten, men denne har i Embeds Medfør at afvise samme. Naar der- imod det Fornødne er iagttaget med Hensyn til den her foreskrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politiretten, hvoraf følger, at Parterne strax kunne lade møde for denne Ret ved Sagsfører, efter de iøvrigt herom givne Regler.

§ 72.

Forøvrigt komme de Regler og Grundsæt- ninger, der gjælde med Hensyn til Forligsbe- handlingen af Rettergangssager ved Forligelses- commissionerne, ogsaa til Anvendelse ved de her omhandlede Sager og den for dem foreskrevne Forligsbehandling. Dog kan, naar Forlig virkelig har været prøvet imellem Parterne, den almindelige Regel, at Intet bør paakjend- des ved Retten, medmindre det først har været gjort til Gjenstand for Forligsmægling, ikke her gjøres gjældende, hverken med Hensyn til Om- sangen af det, der derefter paatales ved Retten, eller til de Paa- stande, der ved denne nedlæg- ges. I Dvereensstemmelse hermed er ogsaa, under samme Forudsætning, Contra- klage til Forligsprøve unødvendig, for ved Retten at kunne rejse Contra- søgmaal.

§ 73.

Til Forligelsescommissionen erlægges ved Klagens Indgivelse 16 Sk., der strax betales af Klageren forud. Opnaaes Forlig, tilkom- mer der endvidere Forligelsescommissionen 16 Sk., der skal udredes af Indklagede, medmindre Par- terne anderledes derom forenes, hvilken Beta- ling deles mellem Commissionens Medlemmer paa den i Forordningen af 20de Januar 1797 § 40 foreskrevne Maade.

Til Stævningmændene erlægges 16 Sk. af Klageren til lige Deling.